

**Klachtennummer 2012 N-12 Tekortschieten begeleiding school. Communicatie.
Klacht ongegrond.**

Advies LKC KO van 7 juni 2012

De begeleiding die de school geeft, schiet tekort. Communicatie met ouders is niet goed verlopen. Bij verwijdering van de leerling zijn de regels niet nageleefd.

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw A, ouders van de minderjarige B, gewezen leerling van de school voor voortgezet onderwijs D. Zij is gericht tegen een aantal functionarissen van de D-school en tegen het bestuur.

De ouders zijn niet op de hoogte gesteld van de wijze waarop docenten zijn geïnformeerd over de aanpassingen die voor B zijn getroffen in verband met zijn combinatie van hoogbegaafdheid en dyslexie.

Het bestuur en de rector hebben geweigerd met de ouders het gesprek aan te gaan over het onderwijs dat aan B moest worden gegeven.

De begeleiding die B van de D-school heeft gehad, was onvoldoende. Ten onrechte is met zijn bijzondere aanleg geen rekening gehouden.

Noodzakelijke aanpassingen zijn achterwege gebleven.

Toen de school voor zichzelf had vastgesteld dat B vastliep op school, heeft zij niet de noodzakelijke actie ondernomen, maar aangegeven dat er maar naar een andere school moest worden gezocht. De school had daarbij haar keus laten vallen op een vmbo-school. Die keus is niet nader gemotiveerd.

De D-school heeft ten onrechte nagelaten contact te zoeken met ketenpartners, waar noodzakelijke interventies op leerlingenniveau zijn eigen kerntaken zouden overschrijden.

De regelgeving inzake schorsing en verwijdering is niet nageleefd. De rector heeft de bevoegdheid tot verwijderen niet. Die ligt bij het bestuur. Het bestuur had zich zelfstandig op de hoogte moeten stellen van een mogelijke noodzaak tot verwijdering.

Een beoordeling van de verwijdering tijdens de bezwaarprocedure, zoals in het geval van B heeft plaatsgevonden, is daarvoor te laat.

De handelwijze van de D-school is te kenschetsen als discriminatie. B is beoordeeld op zijn resultaten zonder dat er voor hen de noodzakelijke aanpassingen zijn verricht. Volgens de school is B aangewezen op onderwijs op vmbo-niveau met leerwegondersteunend onderwijs; dat ondanks zijn begaafdheid. Daarmee handelt de school in strijd met de Wet Gelijke Behandeling Handicap/Chronische Ziekte. Deze handelwijze staat haaks op het gegeven dat er extra financiële middelen ter beschikking waren om extra zorg te bekostigen.

Voor de Commissie is een aantal relevante feiten en omstandigheden in voldoende mate vast komen te staan:

B is in het schooljaar 2010/2011 door de D-school ingeschreven als leerling van de brugklas. Uit een onderwijskundig rapport van de basisschool kwam naar voren dat B over een vwo/atheneum schooladvies beschikte en dat hij licht dyslectisch is. De school ging er op grond van die gegevens vanuit dat het in staat zou zijn met de noodzakelijke voorzieningen B onderwijs op atheneum niveau te kunnen geven.

De D-school is echter in een vroeg stadium tot de slotsom gekomen dat het niet de voor B gewenste leeromgeving kon bieden. Zij heeft de ouders van B op 17 november 2010 aangegeven dat zij op zoek moesten gaan naar een andere school. De D-school kan

alleen maar atheneum onderwijs geven. Dat vond zij voor B geen passende vorm van onderwijs.

De ouders waren het met dat voorstel niet eens. Zij waren van opvatting dat B, gelet op zijn in 2008 vastgestelde hoogbegaafdheid in staat zou moeten zijn een vwo-diploma te halen.

Bij aangetekende brief van 20 mei 2011 is aan de ouders bericht dat de G-school bereid was B te plaatsen, als een inschrijfgesprek ter plaatse positief zou zijn verlopen en als er een nieuwe NIO-score zou zijn overgelegd.

Volgens opgave van de school heeft B het schooljaar afgesloten met vier voldoende en elf onvoldoendes.

Op 6 september 2011 werd het de D-school duidelijk dat er geen inschrijving had plaatsgevonden op de G-school. Kennelijk hadden de ouders geen contact gezocht met die school. B was nog als leerling van de D-school ingeschreven.

Op 7 november 2011 heeft de gemachtigde van de ouders aan de D-school verzocht om een plan van aanpak om het onderwijs aan B weer op te pakken. B zat toen al geruime tijd zonder onderwijs thuis.

Op 23 november 2011 is aan de gemachtigde van de ouders kenbaar gemaakt dat er een voornemen lag tot verwijdering van B. Bij brief van 8 december 2011 heeft de rector aan de ouders het definitieve besluit tot verwijdering bekendgemaakt. Het bestuur heeft na een hoorzitting op 9 maart op 22 maart 2012 beslist op het bezwaarschrift tegen de verwijdering. Het bezwaar is ongegrond verklaard.

De Commissie ziet de klacht tegen deze achtergrond. Zij behandelt de klacht aan de hand van de volgende indeling:

- a. De communicatie met de ouders over de ontwikkeling en de begeleiding van B is niet goed verlopen,
- b. De begeleiding van B is tekortgeschoten. Daarmee is in strijd met de wetgeving gehandeld,
- c. Bij het besluit tot verwijderen van B zijn procedurele fouten gemaakt,

Ad a: Namens de D-school is aangegeven wanneer er in het schooljaar 2010/2011 met de ouders contact is geweest. In september 2010, op 17 november 2010 en op 10 januari 2011 zijn er ouderavonden geweest, waarop met de ouders gesprekken zijn gevoerd. De achterblijvende resultaten van B en de daarover bestaande zorg zijn bij die gelegenheden uitdrukkelijk aan de orde geweest.

Er is in het schooljaar 2010/2011 dikwijls telefonisch contact geweest tussen de mentor enerzijds en de ouders anderzijds. In maart 2011 is aan B's moeder medegedeeld dat het met B op school niet goed ging.

De D-school heeft op 19 april 2011 en op 20 mei 2011 aan de ouders een aangetekende brief gestuurd met daarin vervat de boodschap dat er voor B geen perspectief meer was op de D-school en dat de G-school onder voorwaarden bereid was B in te schrijven.

Nadat in september 2011 was gebleken dat B's ouders geen contact hadden opgenomen met de andere school, heeft de D-school voor B om plaatsing in de Rebound verzocht. Dat verzoek is gedaan op verzoek van B's moeder.

De Commissie komt aan de hand van deze opsomming tot de slotsom dat de communicatie van de D-school, zoals die met de ouders is gevoerd, geen wezenlijke tekortkomingen heeft vertoond.

Ad b: B is een jongen die bijzondere begeleiding nodig heeft. Door de D-school is dat onderkend. De school heeft in het midden gebracht dat aan B op 13 september 2010 een dyslexiekaart is overhandigd, die hij altijd bij zich diende te dragen. De vakdocenten wisten daardoor welke begeleiding gewenst was.

De D-school heeft ook aangevoerd dat de mentor B intensief heeft begeleid. Verder mocht B gebruik maken van hulpmiddelen als luisterboeken en een i-Pad.

Toen in maart 2011 duidelijk werd dat de resultaten van B ondanks de extra ondersteuning onvoldoende waren om over te gaan, heeft de D-school zich ingespannen om voor hem een andere school te vinden. Een andere school was onder voorwaarden bereid B te plaatsen.

De Commissie komt aan de hand van wat aan extra inspanningen is vermeld tot de gevolgtrekking dat de D-school zich de nodige moeite heeft getroost om B de ondersteuning te bieden die van een school voor voortgezet onderwijs verwacht mag worden. Voorts is de Commissie van oordeel dat de D-school na vastgesteld te hebben dat haar eigen mogelijkheden waren uitgeput, voldoende inspanning aan de dag heeft gelegd om voor B een andere vorm van onderwijs te vinden.

Ad c: Het bestuur heeft gedocumenteerd aangegeven dat zij de bevoegdheid om leerlingen te schorsen en te verwijderen in het Managementstatuut heeft overgedragen aan de rector.

Aan de ouders is door het bevoegd gezag de gelegenheid gegeven bezwaar in te dienen tegen het besluit tot verwijdering van B. Zij hebben tegenover het bestuur hun standpunt toegelicht.

De reden voor De D-school om tot verwijdering van B over te gaan was gelegen in haar handelingsverlegenheid.

De D-school kon tot de conclusie komen dat zij niet de geschikte leeromgeving aan B kon bieden. Het is aan de school om uit te maken tot hoever haar eigen mogelijkheden reiken en waar andere vormen van onderwijs de adequate begeleiding moeten kunnen bieden.

Een verwijderingsprocedure kon door de D-school in redelijkheid als uitweg worden gezien voor de impasse.

De Commissie is van oordeel dat er met betrekking tot de verwijderingsprocedure geen sprake is geweest van verwijtbare nalatigheid.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond